

nævnet altid kunne forudsættes at være lige saa kyndige paa Ferskvandsfiskeriets Omraade. Jeg tror ikke altid, det vil kunne lade sig gøre, men paa nogle Steder indrømmer jeg, at Kommissionerne maaske kunne være de samme. Det ærede Medlem berørte dernæst meget udførlig Fredningen ved Maal for de forskellige Fisk, hvis Maal ere anførte i § 8, og ønskede navnlig, at Åborren skulde fredes. Deri er jeg ikke enig med ham, og Kommissionen har heller ikke indstillet det. Da man mener, at Åborren overbefolker mange af vore første Bande og æder en Mængde Kogn af de i økonomisk Henseende vigtige Fisk, mener man tværtimod snarere, at den bør udryddes end fredes. Og er der særlige Bande, hvor man ønsker at frede den, kan det jo ske gennem det Regulativ, der er nævnt i § 10; Regulativet tillader jo nemlig ogsaa at fastsætte Fredning af Fisk, der ikke er nævnt i §§ 7—8. Under § 9 omtalte det ærede Medlem al Slags Baadragning og berørte der, at Udtrykket ikke var tilstrækkelig betegnende. Maaske ikke for første Bande, hvor man kan benytte Kuser eller Kurve til at løbe hen langs Bunden, men det kunde vel redresseres ved at betegne det som Slæbning langs Bunden af hvilket som helst Fiskerivedskab i første Band — Baadragning i salt Vand ved man jo altid, hvad er. Under c. i samme Paragraf omtalte det ærede Medlem en Mærkelighed ved den Betegnelse, der er brugt for et Redskab, der ved egen Vægt skulde stødes i Fisten. Det er ikke mig bekendt, hvorvidt Plumpstang, hvortil der sigtes her, bruges i første Band, men i salt Vand er en Plumpstang et meget anvendt Redskab. Med Hensyn til Anvendelsen af Skydevaaben mener jeg som det ærede Medlem, at det ogsaa burde indføres under d. som et Vaaben, der ikke maa benyttes til Jangst. Under § 10 er der nævnt, hvorledes man kan vedtage Regulativer. Der mener jeg, at det vil være nødvendigt at se at faa en Forandring indført. Der staar, at saafremt et Flertal af de mødende vedtage et saadant Regulativ, skal det have Lovskraft. Derved vil der imidlertid kunne forekomme mange Tilfælde, hvor et Antal af mindre Lodsejere langs et saadant Vandløb vil kunne dominere det hele, stont de ikke eje mere end en ganske ubetydelig Strækning langs Vandløbet. Jeg har personlig Erfaring paa dette Omraade under Forløbet paa at tilvejebringe et Regulativ langs Odense Åa og Kanal. Der boede i en Landsby, der hedder Seben, en Masse Smaaafolk, som hver ejede en lille Havelod, der gik ned til Åaen, og det lykkedes dem ved at protestere

mod Regulativet at kuldaste det hele, uagtet det kun sigtede til at fremme Almenvellets Interesser. Saa vidt jeg husker, var paa det Sted den samlede Aastrækning, der ønskede Regulativ, $\frac{2}{3}$ af hele Ryststrækningen, men det lykkedes alligevel ikke at gennemføre noget paa Grund af, at alle disse smaa Lodsejere satte sig derimod. Jeg tror, det vilde være retfærdigt, hvis man her indsatte den Bestemmelse, at hvis f. Eks. $\frac{2}{3}$ af de interesserede, hvis samlede Ryststrækning repræsenterede f. Eks. $\frac{2}{3}$ af den hele Længde, ønskede et Regulativ, saa kunde der komme et saadant. Dernæst mente det ærede Medlem, at man maatte sørge for at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Ferskvandsloven og Saltvandsloven med Hensyn til den Afstand, der er fastsat for Fredning uden for Åaers og Bækkes Udløb, men det ærede Medlem tog fejl paa et Punkt. Han mente, at Saltvandsloven kun freder 50 Favne lige ud fra Åaers og Bækkes naturlige Udløb. Men derom staar der ikke noget. Der staar i § 12, Stykke 2: "Nærmere Åaers, Bækkes og Indvandes naturlige Udløb eller Udmunding end 50 Favne." Dermed mener jeg er fastslaaet, at det lige saa vel gælder til Siderne som udefter; naar man skal have denne Afstand fra Mundingen, er det selvfølgelig i et Vælte med 50 Favne Radius. Her er der derimod fastsat 100 Favne. Jeg mener, som det ærede Medlem, at vi maa bringe det ned til de 50. Jeg skal bemærke, at § 12, sidste Stykke, i Saltvandsloven jo yderligere har fastsat en Fredning for Opgangen, idet der uden for den her fastsatte Afstand af 50 Favne skal holdes aabent for $\frac{1}{3}$ af den samlede Redstabslængde af de Redskaber, der sættes uden for en saadan Munding. Jeg skal endnu kun tillade mig den Bemærkning, at jeg mener, at naar der skal kunne finde offentlig Baatalse Sted af alle disse Sager, og da her jo er meget at paase med Hensyn til, at disse forskellige Ting blive iværksatte, naar denne Lov træder i Kraft, vil det ogsaa være nødvendigt, at der bliver et særligt Tilsyn med Overholdelsen af denne Lov, og jeg kunde for mit Vedkommende, have ønsket, at Regeringen havde taget Kommissionens Forslag under Overvejelse om Ansættelse af en lønnet Konsulent for Ferskvandsfiskeriet eller en Kontrolør, hvad man nu vil kalde ham, hvis Opgave det skulde være med Raad og Vejledning at bistaa enhver, der maatte henvende sig til ham derom. Der er jo ganske vist for Øjeblikket ansat en Konsulent for Ferskvandsfiskeriet af en privat Forening, men den Konsulent, der her er Tale om, vil dog faa en ganske anden Stilling, og jeg mener,